

“ENAKOPRAVNOST” UREDNIKOVA POŠTA

Kako odstraniš madeže od črnila
Madeže od črnila na parkatu
nem podu odstraniš s sokom li-
mone. Limono prereži na dvoj-
ter drgni s polovico madež, do-
kler ne izgine. Nato dotično me-

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

leži v svoji veliki postelji, ki stoji sredi sobe, ki jo kar nakopičene gospodična Bergmannova in nova postrežnica imajo polne roke toaleta, predmetov in jih razlagajo na stoli, omaricah. Pride kaj novega na svet, malo pogleda in reče: "Tudi!" In potem krojaško odloži. Rožamarija nekaj časa neopazna srečanje svilenih oblek in dokler ji knežnja ne pade na roko, Rožamarija, še ti ne zganj, saj veš, da ne bo večno ležati v tej zmešanosti. Jutri, mama. Samo mi, kaj želiš. Ali naj ti kaj poravnam blazine?" In se je opravičilo, ji reče: "Zdaj pa malo podu. Ali ne diši nesramno po rožnih listov?" In mama, je vonj iz preloženih omare. Pravijo, da je obita z rožnim lesom. Ko mama še otrok, mi je gospo Bergerjeva časih rekla, poduham v omaro, in tavalaka, ki se ne vedo zdaj kam spraviti, — vse to prav nič ne uničuje maminih živcev, nasprotno se dobre volje je postavila. Zdaj odpre Rožamarija na široko vrata v predsobje, kjer stoji omara in odkoder drži pot proti sobarščini izbici. Tedaj se vidi, da je bilo okoli starega orjaka vse pokrito s tapetami. Na praznem prostoru je sivovijšnjeva plošev z ljubkim vzorcem iz rož. Omara je ta vzorec tako lepo varovala, da so barve še prav sveže.

"Zdaj bo treba še ta prostor zakriti s tapetami," odloči knežnja.

"Ali ni škoda, mama? Stari vzorec je tako lep, da bi jaz poslikala z njim vse stene."

"Poslikanih sten nima nihče več."

"Poglej, kako so tapete v primeri z rožami grde!"

"To je stara navlaka, Rožamarija, in zato ti je tako všeč."

"Se neka vrata so tu. Poglej,

tele vejice so narisane na platno. Tu mora biti ključavnica."

"Rožamarija, pojdi takoj sem. Vrata naj ostanejo zaprta. Moj bog, zakaj moram stanovati v tako strašni hiši. Povsod so hodniki in skrivna vrata, in kdo ve, morda je za njimi kakšno okostje. Pravijo, da je v vseh starih gradovih kaj živega zazidanega. Saj si mi brala o žrtvah pri zidanju. Če je tukaj kaj takega! — Moj bog, zato sem tako sovražila omaro s starim vonjem!"

"Mama, gospod oskrbnik mi je rekel, da so povsod v zidovih hodniki, o okostjih pa ni nikoli nič povedal. Nič strašnega ne bo tu zadaj. Ali bi poklicala papana ali pa gospoda oskrbnika? Kaj ko bi ta dva vse pregledala, da bi se ti lahko pomirila?"

"Ne, ne! Če bi kaj našla in bi se izkazalo, da sem zmerom spala poleg mrtvega človeka. — Saj ni dišalo samo po rožah. Tu ne morem več ostati. Preselila se bom. Če vidim te stare veje s trnjem, sem prepričana, da se za njim skriva nekaj strahotnega."

"Mama, če ni nič hudega, se boš pomirila, če pa ne boš nič vedela, si boš lahko izmišljala bog ve kaj. Meni se zdi vzorec z rožami prav lep in prijazen. Ali naj očeta —"

"Rožamarija, prepovedujem ti!"

"Potem se boš pa morala vedno bati, uboga mama."

Knežnja skoraj vdano: "Za prvi dan sem vedela, da sem v gradu strahov, ki ni nič boljši kakor Molčecji grad. Da mi ne greš k vratom! Kar v duhu vidim, kako jih odpiram in kako se vali skozi nje kup krst."

"Mama, saj lahko vrata zaprem, pa ne boš videla nič hudega."

"Toda slišala bom."

"Pa te bom spravila v tvoj salon in ne boš ne videla, ne slišala ničesar. Bog ve, kakšne zaklade bomo našli. Kup starih čipk za tebe in žamet za očetovo slavnostno obleko."

"Ali misliš, da maram staro navlako. Nikoli ne govori o njej!"

Rožamarija ne reče niti besede več in sklone, da bo dala jutri skrivaj, ko bo mama spala, hodnik odpreti. Zdaj je že prepoznal, knez se je odpeljal na lov in razen tega se je že zvečerilo. In k sreči se knežnja spet potolaži, kajti zdaj ima nov vzrok za vznemirjanje. Ali bo nevihta ali ne? In knez je zdaj na preži. Knežnja vzdihne. V polmrazu, s prstom na petelinu, z lovsko mrzlico v krvi. — Tam med visoko travo se nekaj premika ... Glava z rogli. — Strašno je, da mora ležati ob tem soparnem vremenu v vročih blazinah in da utegne to trajati še tri mesece.

Tudi Rožamarijo skrbi. Le nekaj malega je pojedla in oče bo

moral sam večerjati, ko pride. Mame ne more zapustiti. — Kako se premetava med blazinami!

"Ali naj pošljem po gospoda dvornega svetnika?"

"Saj pravi samo: več miru — miru ... Oh, kako sovražim to besedo!"

Zrak je postal težak kakor svinčec, široka okna so odprta in od daleč se vidi bliskavica. Kakor zelene, temnozelenne gmote so vrhovi dreves pod okni ...

Dolg, utrujen, svinčen večer; časih zabobni v daljavi grom, zasveti se, temnih težkih zastorov pa ni mogoče spustiti, ker bi bila soparnost potem neznošna. Rožamarija sedi še zmerom ob postelji s knjigo vojaških humorov, ki delujejo nanjo tako zoprno in moreče, da se ji zdi misel na krste, ki so morda skrite za vzorcem iz rož, skoraj vesela v primeri z njimi. Poloti se je globoka gnusoba do poročnikov in majorjev, slug in budnic, toda mama še zmerom ni zaspala, tako zelo je razburjena. Rožamarija se je sicer že davno naučila težavne umetnosti, da zna brati in preslišati vsebino ter se sami sebi ohraniti košček duše.

Nocoj pa odpove in vsa njena moč izgine. Soparnost je povečala pritisk, ki ga čuti zmerom na sru. Huje ne sme biti. Zato reče: "Mama, dovoli mi, da spustim kite. Glava me od takih lasnic boli in če boš lahko nekaj časa mirno ležala, te bom poskusila z božanjem uspavati."

"Le stori to," reče mama nemilostno. "Ne vem, kaj ti je. Meni zaradi lasnic nikoli ne boli glava."

Rožamarija razpne svoji dolgi kiti. Težko ležita na njenih ramenih, in njen mladi, beli obraz obkrožajo mehki, zlati valovi. Proti oknu stopi in se zagleda v črni park. Niti glas, niti dih se ne zgame tam zunaj, iznenada pa zažari rezek, sinje bel blisk, ki osvetli vso njeno visoko, belo postavo, da je kakor slika na zlatem ozadju.

"Rožamarija!" krične knežnja preplašeno. "Zdaj bo pa le nevihta!"

Trenutek nato napolni ozračje in tuljenje, temni zastori zaplahutajo kvišku kakor orjaška krila neznanih ptic, zveni, šumi in bobni, kakor bi vsak košček lesa v vsej zgradbi oživel in bi se hotel še enkrat zavrteti v divjem plesu vetra, potem spet globoka tišina. Ali je neurja že konec? Po divjem hrušču je ta tišina še neznosnejša. In noč preži zunaj kakor strašča pošast.

Knez pride v sobo, da bi želel ženi lahko noč.

"Ali si še tu, Rožamarija? Takšna si, kakor bi bila iz marmora. Takoj pojdi spat! — Šarlota, saj jo boš lahko pogrešala?"

Še za trenutek ... Moj bog, saj ne vem, čemu je bila tako

se premetava po postelji. In spet se zdi, kakor bi švigala po vsem črnem robu neba, — daleč naokoli se vidi skozi grajska okna, povsod kvišku ognjeni šnopi. Mrtvaško tiho je in vendar valove po zraku trzajoče luči, zdaj se pokaže v daljavi rumeno pšenično polje in spet izgine, vas, cerkveni zvonik, potem teman, obrasel hrib in ob njegovem počitju višnjevih plamenih. Zastorov ni mogoče zapreti, ker je soparica čedalje bolj svinčena. Če jih Rožamarija zapre pred igro svetlobe in senč tam zunaj, začne tožiti knežnja, da jo duši, in spet jih mora odpreti.

"Ali smem iti spat, mama? Poklicala bom gospodično Bergmannovo."

(Dalje prihodnjik)

"Da, to noč ne bo prav mirno in zato pojdem malo prej v posteljo. Rožamarija, čez deset minut moraš biti v postelji."

"Ne, ne reci tega, Frid. Niti očesa ne bom mogla zatisniti. O, te brauneške nevihte!"

"Bati se ti ni treba, šarlota. Pomisli samo, kako dolgo že stoji stara omara in koliko neviht je že prestala. Če se bo kaj zgodilo, me daj, prosim, poklicati."

Knez gre in se pri vratih še enkrat obrne. Kakšna je danes Rožamarija, — kakor bi bila naslikana, in vendar se ni videl nič podobnega. Na misel mu pride pesmica:

"Teda si hči kraljeva, je zlato krono z glave vzela." Kako, da se je prav tega spomnil? Iz katere pesmi je že?

"Nikoli nista se sešla ..."

O, pregloboka voda je bila, zveni v njem dalje. Po kakšnih čudnih potih se potikajo misli! Rožamarija sede spet k postelji. Na smrt je utrujena, toda mame takšne ne sme pustiti. Le predobro pozna nemirno plapolanje v njenih lepih, rjavih očeh. Z mehki rokami poskuša božati mamino čelo in hrbet, toda danes je vse zastoj, strah pred nevihto knežnji ne da zaspiti ... ali pa skrivnost za steno z rožami? Stoka, vzdihuje in

ZAVAROVALNINO

proti
ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.
preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENdicott 0718

V vsaki slovenski družini, ki se
zanima za napredek in razvoj Slo-
vencev, bi morala dohajati

Enakopravnost

Zanimivo in podučno čtivo

priljubljene povesti

Ako iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne
potreščine

ne pozabite najprej pogledati v
kolono naših malih oglasov!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA
INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V
TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČI!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da
ste videli tozadevni oglas v Enakopravnosti

JUŽNI SLOVANI!

Dolžnost je naša, da moralno in materi-
jalno podpiramo osvobodilno borbo
naših narodov v stari domovini.

Združeni odbor južnoslovanskih Amerikancev pred
Ameriko in pred celim svetom tolmači značaj, cilje,
in ideale osvobodilne borbe naših narodov.

IZVRŠITE SVOJO DOLŽNOST TAKOJ, DANES!

Poslajte svoje prispevke
ZDRUŽENEMU ODBORU JUŽNOSLOVANSKIH
AMERIKANECV.

Pokažite svojemu narodu, da Vam ni težko žrtvovati
nekaj dolarjev, dokler oni žrtvujejo
svoja življenja.

IZPOLNITE IN POSLJITE SPODNJI KUPON:

The United Committee of South-Slavic Americans
100 Park Avenue, New York 28, N. Y.

Prilagam \$..... za fond Združenega odbora kot
"Contributing Member" istega.

Če imate v money-order izdajte na ime:
United Committee of South-Slavic Americans

President's New Appointments

Among the first appointments made by President Harry S. Truman were (1) J. Leonard Reinsch, as press and radio secretary to the President; (2) Matthew J. Connelly, executive secretary; (3) Col. Harry H. Vaughan, military aide; (4) John W. Snyder, St. Louis banker, as Federal Loan administrator; (5) Alfred Schindler, assistant to secretary of commerce.

F. S. FINŽGARJEVI ZBRANI SPISI

★
I, Sama

Upokojeni oficial Janez Trpovec je sedel v tesni spalnici in se tiščal peči. Ni še pritisnila zima, komaj hladna jesen, pa je mož že zavijal revmatične noge s staro plahto in premestil oguljeni naslanjač od okna k peči.

V rokah je držal časnik, ki ga je dobival iz druge roke, že dokaj posvaljanega in umazanega. Prečital ga je vselej od konca do kraja, novice po dvakrat, stolpece "Izpred sodišča" tudi po trikrat. Kake struje je list in katere stranke, tega mu ni bilo mar. Genil ga ni noben boj in nobena praska med strankami. "Neumnosti," je razlagal svoji ženi Baruš, "same neumnosti, da se ljudje takole dajejo in prepirajo. Revna je moja pokojnina, pa sem je vesel, da je vsaj mir. Če bi mene takole očitno trgali, zbolim, veruj mi, da zbolim."

In zares, ko se je zadnjikrat tiskalo njegovo ime po listih med uradnimi vestmi, da je šel Janez Trpovec v pokoj, je bil mož tako razburjen, da je pri treh večerjeh pokazal ženi s prstom na tisto mesto v listu.

Ta večer je pa držal že dobro uro list v rokah in tičal pri oglasu.

"Poskusimo, tu moramo poskusiti, in koj, jutri, da ne bo prekasno."

List je spustil na kolena in gromko zakašljaj, da bi priklical Baruš, ki se je mudila v kuhinji.

Njegova Baruš je poznala ta kašelj. Kmalu so se odprla vrata, in pred možem je stala žena.

"Viš, Baruš, kakor sva se pogovarjala, tako naj se zgodi."

"Hudo je prav za prav tako le loviti kruha po svetu. Ko bi mogel dati človek Aleni svojo pamet! Potem seveda!"

"Kaj pa pravi Alena?"

"Hm, Aleno vendar poznaš, saj je tvoja hči! Smeje se in poje in tišči kakor ptič iz gajbe: ven, ven v svet!"

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane ribe in mleko

Rdeče znamke Y-5 in Z-5, in A-2 do P-2, Q-2, R-2, T-2 in U-2 so veljavne vsaka za 10 pointov. T-5, U-5, V-5, W-5 in X-5 so potekle 28. aprila.

Procesirana jedila

Modre znamke H-2 do G-2 ter Y-2, Z-2, A-1, B-1 in C-1 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Sladkor

Sladkorna znamka št. 35 za 5 funtov sladkorja je veljavna do 2. junija. Znamka št. 36 je veljavna do 31. avgusta.

Gasolin

Znamka A-15 je veljavna za štiri galone gasolina do 21. junija. Znamke B-6, B-7, C-6 in C-7 so veljavne vsaka za pet galonov gasolina za nedoločen čas. Na licu vsakega kupona mora biti napisano ime države in licenčno številko. Pri prošnji za dodatno količino gasolina je treba navesti rekord prevoženih milj.

Tajerji

Inspekcija tajerjev ni zahtevana razen pri zaposlitvi za nove tajerje. Na vozilih za komercialne svrhe je obvezna inspekcija tajerjev vsakih šest mesecev ali ko se prevozi 5,000 milj, katero je pač prvo.

Kurilno olje

Znamke št. 1, 2, 3, 4 in 5, so sedaj veljavne, vsaka za 10 galonov.

Čevlji

Znamke št. 1, 2 in 3 z zrakovom v knjižici št. 3 so veljavne do preklica.

"Zato naj gre!"

"Naj gre, naj gre, da moreš tako govoriti. Ali nimaš nič srca?"

"Srca imam še preveč, ampak jesti imamo premalo. Jest, razumeš, od te draginje."

"Ej, eno leto bi že še prebili. Nemara se v mestu kaj dobi."

"Aha, v mestu! Jih čaka kakor duš pred peklom na skorjico pogače. Zato pa pravim: do kruha smo jo pripravili, sedaj naj si pomaga sama; kdor je preveč izbiren, gre lačen od skleda."

Baruš je skomizgnila z rameni. Mož jo je gledal vprašujoče, in ker ni odgovorila, je začel vnovič sam:

"O, poznam te, Baruš; vse dobre matere ste take. Kakor kokljica bi rada imela do smrti vse otroke pod perotmi. Lepo je to, nič ne rečem, in blagor se jim, ki to morejo. Vsak pa ne more, mi tudi ne! Menda je dosti za očeta, ako zaradi otrok komaj eno samo smotko na mesec pokadi, da se prihrani vsak vinar. Menda je dosti, ali ne?"

In če bi jih deset, nihče bi ti jih ne odnesel."

Trpovec je pogledal vnovič na oglas in na ženino opombo ni odgovoril. Zakaj zgodovina njegovega zakonskega življenja je pričala drugače, nego je trdila Baruš.

"Po moji pameti in previdnosti se stvar ne da kar nič odlasati. Zato bi sodil: pokliči Aleno in zmenimo se vpricho nje."

Za par hipov je že privrela hčerka Alena v sobo.

Kakor bi luč posijala v temo, kakor bi se življenje zasmajalo ob kopališču! Tako nasprotje je nastalo v sobi, ko je stopila živahna hčerka ob luči revne petrolejke pred stara dva. Tenka, boka in visoka, prav kakor poje pesem. Ni bila več skrito popje, pa tudi ni bila še razcvet cvet. Tisto mlado jutro je praznovalo dekle, ko z gredice zakipi cvetje, vse orošeno s solničnimi hrepenji, in kipi kvišku: k solncu, k življenju — ven v svet — v valove!

Njene rjave, zaupanja polne oči so gledale tako mirno in jasno izpod bogatih kostanjevih obrvi, da bi ta bela roka brez skrbi segla po pisani čaši strupa, ko bi ji jo ponudil vesel smehljaj. Sama vera v življenje, samo hrepenenje po njem in ljubezen, ki je kakor v temi tavalja za nečim velikim, brezmejnim in sladkim. Dasi je bilo njeno cvetoče, žametno lice še čisti izraz študentke, so se vendar v motnih obrisih slabe luči že izrazito črtale umerjene poteze njenega lepega obraza, od katerega je odsevala odločnost, vsaj hrepenenje po svobodi in samostojnosti, kar so kot pečat potrjevale drobne ustnice, katere je ob važnem priletku stisnila in zaeno s tenkimi gubicami zasencila jasno čelo. Kakor je po dovršeni maturi hrepenela za počitnicami, tako se jih je naveličala do ogabnosti. Bogatejšje tovarišice so odšle v letovišča, kmetiške so se razkropile po deželi — in ona je obtičala v mestu. Tiste sanjave svobode in sreče po maturi ni bilo. Iz gole želje, da bi svetu dokazala, kako je radi mature "dorela dama", je šla parkrat sama v kavarno, si kupila cigarete, kadila in čitala dražljive ilustrirane liste ter skušala celo v kretanjah posnemati drzne velikomestne študentke, katerim je, tako je povzela iz slik, na rovaš emancipacije vse dovoljeno — in je vse lepo.

Ko je pa videla, da s tem pri nekaj stalnih biljardistih, pustih kvartopircih in časniških

moljih ni mogla izzvati nikakega občudovanja svoje zrele svobode, se ji je pristudilo tudi to — in vsa njena notranjost se je zllila v eno samo gorečo željo; vlen odtod, ven od tesne kletke svojih staršev — ven v življenje!

"Torej, Alena, kako bi?"

Trpovec je gledal v hčerko ponosen in kakor zamaknjen. Tudi Baruš ni odmevala oči od njenega lica, od njenih valovitih, razpuščenih las; spominjala se je svoje mladosti, ko je kot lepa hišna bojevala toliko bojov s prilizjeno lažjo vsiljivih gospodov.

"Saj sem že rekla, jaz grem! Kaj bi doma?"

"Ampak zasebna služba je to. Ko bi stopila še enkrat do nadzornika in bi mu razodela: tako in tako je pri nas!"

"Ne grem!" je odgovorila odločno.

"Ta tvoja trmica!" jo je rahlo posvarila mati.

"Trmica, seveda! Saj veste, kaj mi je ponujal. V Bukovje, v zasilno šolo, med tiste umazane kmete, ko vse diši po gnoju, po kravah, ko ni izobražena človeka na milje daleč. Celo župnik je kmet, pravi kmet. Sam orje, vlači, nosi strahovite škornje, kakor ruski mužiki, in na lojtrah se vozi v Ljubljano. Pha — ne grem v tako gnezdo, rajši za natakario."

"To je pač začetek, ljubica. Sem tudi jaz izpočetka kuverte lepil in brisal prah z aktov — no, pa sem le uradnik in imam pokojnino. Od spodaj se pride na kvišku!"

"Nekdaj morda že, sedaj je drugače. Vsi tako pravijo. Vsaka pravi: Le v hribe ne! Pogledajte mestne učiteljice! Ali so se kaj več učile? Ne. Ampak čakale so, da so takoj izpočetka prišle na dobro mesto. In sedaj se jim godi! Če se pa zariješ v hribe, ne prideš zlepa med ljudi. Ne morem, ne grem v Bukovje, rajši čakam deset let v zasebni službi."

"Veš, oče, Alena ima prav, res ima prav. V hribih izgubi človek kredit, in brez tega, saj veš, kako je. In med tistimi umazanimi kmeti!"

"Torej poskusimo tu!"

Oče je pokazal s prstom na oglas v časniku, ki ga je še vedno držal v rokah.

"Kar le, samo da grem stran."

"Stran..."

Oče in mati sta zaeno ponovila to besedo, ki je zbolela kakor rana v srcu. Oči so se jima ovlažile.

Alena se je v hipu, ko je rezko izgovorila to besedo, sama preplašila izgovorjene želje in se zavedela, da je žalila. Iztegnila je roke, da so zdrsnili ohlapni rokavci nad komolce, in objela oba, očeta in mater, ki sta še z bolečino v srcu takoj odpu-

šala tej vroči krvi, ki je tehtala iz njenih poljubov, od njenih belih rok.

"Oprostita, ne zamerita, nisem mislila tako, nisem žalila, vaju bi tako rada imela pri sebi — vaju, samo vaju — ali vse drugo — to postopanje — ta prazni nič — to me goni proč — samo to — in da bi gledala, kako si na starost zaradi mene ne smete nič privoščiti — to me peče — odpustila!"

Alena je razklenila roke, pa prišla očetovo staro glavo med dlani in ga še enkrat poljubila na lice in takisto poljubila mater.

"Alenčica, oj, vedno si bila taka. Blisk in vihar — potem pa solze. Vidiš, otrok, zato se bojim zate."

Mati je popravila Aleni dolge lase, ki so se razsuli čez rameni in vznemirjene grudi. Kakor bi z roko dosegla davno svojo mladost, se ji je zdelo, ko so drsli Alenini kostanjevi, mehki kodri skoz njeno velo dlan.

"Res je, moj otrok, brez preudarka si! Toplo te bo to med tujci."

Oče si je z modro rufo otrl solzo iz levega, bolehnega očesa.

"Med tujci bom previdna, drugače previdna kakor doma. No, pa nikar o tem ne govorimo. Pokažite mi še enkrat oglas!"

Alena je brala polglasno, nemirno:

"Posestnik in trgovec na deželi išče domačo učiteljico za sedemletnega sinčka. Kraj prijazen. Plača po dogovoru. Zeli, da se interesentinja osebno predstavi. Naslov pri upravnistvu."

"In ste šli danes v upravnistvo, oče?"

"Šel. Ga poznajo. Bogat človek je menda, veletržec z lesom. Pol ure od postaje je vas, samo pol ure. Smrekar se piše in Stefan mu je ime."

"Ime je hudo kmetiško," je omenila mati.

"Kaj ime," se je nekoliko razvnel oče, "ime še ni človek. Tukaj imate."

Pin-Up Bride Puss

This kitty with the soulful expression of an expectant bride is the pet of Miss Roslyn Stock of Bronx, N. Y., who dressed puss in bridal finery for pin-up pictures.

di tvoje ni bilo po novem, dokler si bila še Barba; pa si le uradnikova soproga, za med boljše kroge, ne?"

"Saj nisem nič rekla, kar tako mi je prišlo v glavo, ko sem ga slišala."

"Ah, nikar se ne menimo o imenu! Mama, sedaj se dogovorimo, ali se grem predstaviti ali ne?"

Alena se je stisnila k materi in ji ovila roko krog pasu.

"Kakor hoče oče, in ti! Saj vesta, da moja ne velja nikoli!"

(Dalje prihodnjic)

Salvaging Gas Cans

These two French children are on their way to an American salvage station with two gasoline cans. More than a million of these containers have been returned by French children.

Mali oglasi

Išče se

dekle za varstvo otrok, dva večera v tednu. Pokličite HE 8140.

3 sobe

se odda v najem na 1008 E. 63 Street.

Išče se

stanovanje s 4 ali 5 sobami v Collinwoodu ali Euclidu, za mirno družino 3 odraslih oseb. Pokličite KE. 0639.

Za delavce

Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKE ZA HIŠNE SLUŽABNICE

ZA POSLOPIJA V DOWNTOWN
ZA VES DAN ALI DELNI ČAS
Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 ej.
Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglasite se
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah
The Ohio Bell Telephone Co.

Mali oglasi

NOVA IZDAJA Angleško-slovenski besednjak

(English-Slovene
Dictionary)
Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$5.00

Dobi se v uradu
ENAKOPRAVNOSTI
6231 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh
vrst radio aparatih

Bonds Over America

KANSAS WOMEN

Following the signing of the treaty with the Delaware and Shawnee Indians in 1854, settlers poured into Kansas. Women and children accompanied the men on steamboats, on horseback, in prairie schooners and wagons. They went to make it a home territory and courageously stayed to make permanent homes, despite the bloody years of border warfare over the slavery issue. They were strong, purposeful women who foresaw the opportunity for prosperity and good homes for future generations. Kansas has a monument to them on the capitol grounds at Topeka. Their grandsons battle for an unspoiled future for all the Nation and War Bond funds equip them.

U. S. Treasury Department

Društvo Sv. Ane, št. 4 S. D. Z.

Predsednica, Julija Brezovar, 1173 E. 60 St.; podpredsednica, Jennie Stanonik; tajnica, Mary Bradač, 1153 E. 167 St.; zapisničarka, Genovefa Zupan; blagajničarka, Josephine Oražem, 6326 Carl Ave.; rediteljica, Mary Pristov; nadzornice, Anna Erbežnik, Jennie Suvak, Rose L. Eršte. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki v Clevelandu in bližnji okolici. Društvene seje so vsako drugo sredo v mesecu. Začetek ob 8. uri zvečer v Slov. nar. domu, 6417 St. Clair Ave., soba št. 1.

Smerda's Furniture & Music Co.

V poslugu v Clevelandu 32 let
5800 BROADWAY
ZA PRIHRANKE, PRIMERJAJTE
NAŠE CENE

Kupujte vojne bonde!

5 ur na dan

je vse, kar je zahtevanega od našega časa, da delate v naši kuhinji. Izkušnja ni potrebna. Priljubljen zelenjavni in drugi delo na razpolago. Dama oblačila in uniforme.

Vprašajte za Mr. Watts.

THE COLONNADE
524 E. Superior Ave.

STOCK KLERKI
Veterani imajo prednost
PLAČA OD URE
Ohio Aircraft & Hdw. Co.
1549 SUPERIOR AVE.

Mali oglasi

1512 E. 71 St.

Hiša za 6 družin, zidana; 5 sob, vsako stanovanje. Gorkota, furnez za posamezno stanovanje. Cena \$13,500. Dobro financirano. Pokličite YE 6026. SCHULTZ.

Veliko moderno hišo
za 2 družini na Aspinwall Ave. v Collinwoodu, se prodaja. 6 sob, spodaj, 5 sob zgoraj; dve garaži, blizu šole in cerkve sv. Jožefa. Pokličite IV. 1645.

Nenavaden nakup
6305-07 Linwood Ave. — Zidana hiša za 2 družini; 6 sob, vsako stanovanje. — 5-sobni cottage stanovanje. — Vse za \$8,000, S. SCHULTZ, YE 6026.

Proda se

hiša za dve družini, na E. 180 St., od Grovewood Ave. 5 sob, zgoraj, 5 sob spodaj in kopališče; garaža za 2 avta; zimski okna in mreže za vso hišo, omrežen porč zgoraj; "tile board" stene v kuhinji in kopališču. Na je zelo zmerne za hitro prodajo. Polzve se na 18101 Marcella Ave.

EAST END RADIO

791 East 152nd St.
Popravljamo vsakovrstne
električne predmete
Earl B. Cherry
Wm. "Bill" Herman

Uradniki Slov. demokratskega kluba v Euclidu

Predsednik Andy Jerman, 780 E. 232 St.; podpredsednik Anton Sternad, 19650 Naumann Ave.; tajnik Michael Boich, 22571 Ivan Ave.; blagajnik Frank Smaltz, 21481 Naumann Ave.; zapisnikar John Gabrenja, 2200 Ivan Ave.; nadzorni odbor: John Kinkoff, John Robich, Louis Zgonc.

Seje se vršijo vsak drugi torek v mesecu v Slov. društvenem domu na Recher Ave.

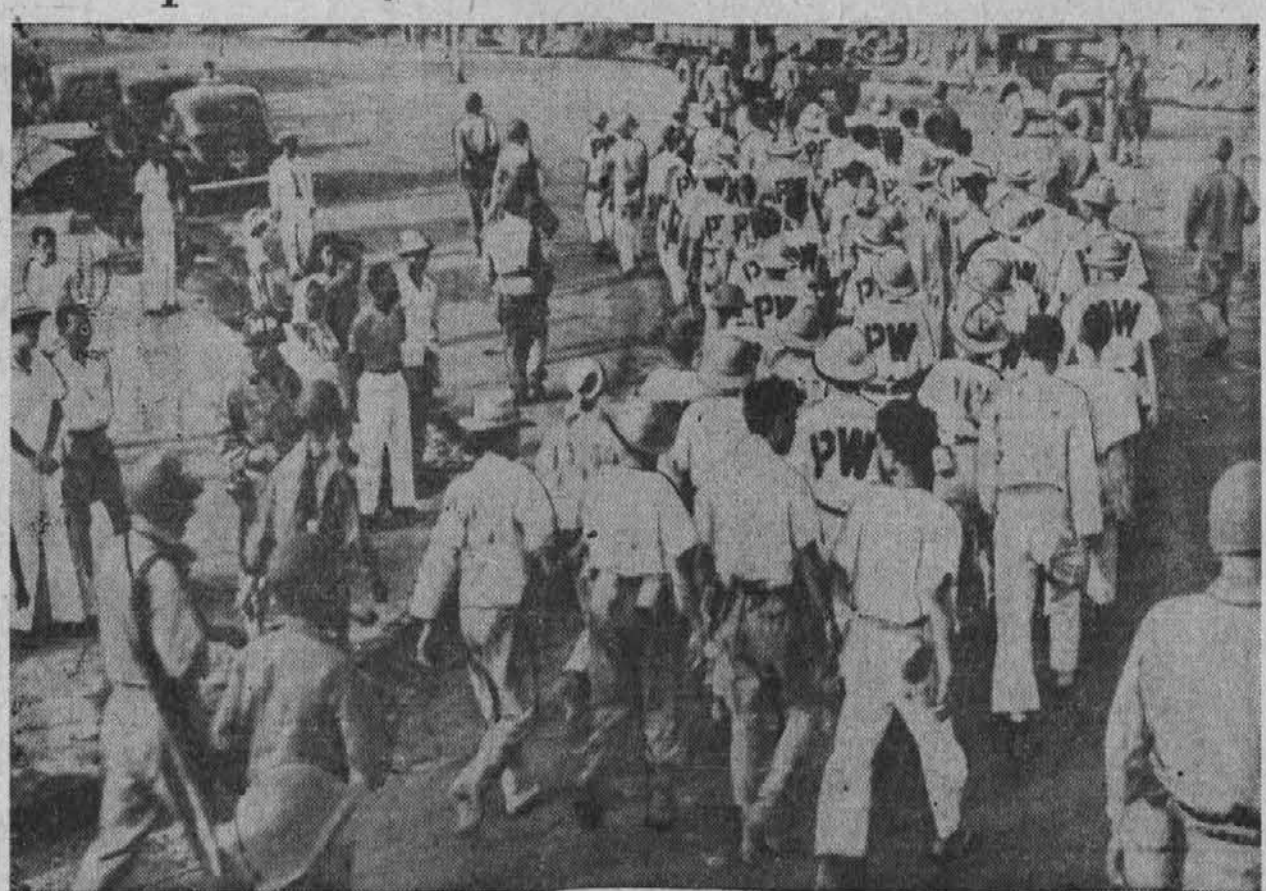
VSE KARKOLI

potrebuje se od zobozdravnikov, potrebuje zob, poljubno zob in enako lahko dobite v zobni polno zadovoljstvo pri zobozdravniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je naravnost, kadar vam čas pripušta. Uradni naslov:

vhod na 62. cesti

Knausovo postopje
6131 St. Clair Ave.

Jap PWs Work to Clear and Rebuild Manila

Identified by the letters "PW" printed on their backs, Japanese prisoners of war march down Rizal avenue, Manila, P. I., on their way to their daily work of clearing debris and rubble, helping to rebuild the city which they tried so hard to destroy. American policemen, with rifles ready, escort the Jap workmen to their task.—Soundphoto.